

Per una música més sostenible després de la pandèmia

Resum de la taula de debat sobre Consum Cultural, celebrada en l'Anuari en Viu, el passat dimarts 18 d'octubre a Paral·lel 62 (Barcelona)



Xavier González, Kiku Vallina, Cristina Garde, Judit Llimós i Dani Poveda

La pandèmia ha impactat profundament en els hàbits de consum cultural dels catalans. Així ho demostren les dades de l'Anuari de la Música 2022 i així ho van constatar Judit Llimós (The Project), Kiku Vallina (QAM Produccions), Xavi González (Escenapart) i Dani Poveda (Sitback i Vida Festival) a la segona edició de l'Anuari en Viu, moderats per la periodista Cristina Garde. Tanmateix, les lliçons de la crisi sanitària poden esdevenir una oportunitat per al sector.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=PO1bqb1HZXA>

El 2021 no ha estat gens fàcil. Segons l'Enquesta de Participació Cultural de Catalunya, tan sols un 24% dels catalans recorda haver assistit a alguna cita musical el darrer any. La dada és més baixa que el 26% registrat el 2020, malgrat que el nombre de concerts programats s'ha anat recuperant, i és gairebé la meitat del percentatge que venia consolidant-se els darrers anys. Els ponents van coincidir que el fet que la cultura s'assenyalés com un focus de contagis és un dels grans motius de les males sensacions dels assistents. "L'únic que podíem fer era fer pinya i estar en constant comunicació amb l'administració", va assenyalar Poveda.



Judit Llimós, directora artística The Project Foto: Juan Miguel Morales

Vallina, que treballa sobretot el cicle festiu, va argumentar que "la cultura va ser la gran damnificada" el 2020, però que el 2021 "va començar a germinar la voluntat de molts ajuntaments d'oferir música en directe". Pel que fa a la contractació de músics, en canvi, González considera que la pandèmia ha consolidat la precarietat. La realitat és que les màquines no van aturar-se ni un segon, però els hàbits de consum musical s'han trastocat i els professionals intueixen que la situació serà irreversible. "Cal que ens preguntem com es consumeix la música avui. Els concerts petits interessen molt menys. La gent està tirant pels concerts grans. Els joves de quinze a vint anys escolten música digitalment, i es descarreguen cançons, no discos sencers", va afirmar Llimós.



Dani Poveda, director de Sitback i Vida Festival Foto: Juan Miguel Morales

"És un problema que l'educació musical no sigui part del currículum obligatori a les escoles públiques", va afegir González, que va recordar que aquesta mancança reforça les desigualtats i malmet els drets culturals de la ciutadania. També Llimós va remarcar que cal molta més cultura de base i que Catalunya encara està lluny de la tradició de països com Cuba, Irlanda o Bèlgica. La reflexió que ha de centrar el sector, segons els ponents, és com créixer d'una manera més sostenible, envers el territori, pensant en tots els públics i acompanyant les carreres dels músics del país més orgànicament. "És important que l'artista se senti còmode, que trobi el seu espai natural", va asseverar Llimós.



Kiku Vallina, gerent de QAM Produccions Foto: Juan Miguel Morales

Aquest canvi d'hàbits, lluny de ser un obstacle, està sent l'ocasió idònia perquè els professionals del sector filin més prim les seves propostes i perquè responguin millor quines han de ser les prioritats d'inversió. "Les institucions públiques ens han d'ajudar a fer aquest canvi", va reblar Vallina. González també va reclamar molta més unió en el sector de la música, per exemple en la unificació de tarifes. Tot i que consideren que el model de macrofestivals és una porta d'entrada a la música irrenunciable, els ponents van estar d'acord que cal enfortir el circuit de sales locals i bars musicals, teixir vincles amb les administracions per incentivar un consum més responsable entre els adolescents, fomentar programacions per al públic infantil -que no ha deixat de créixer-, i promoure el català a les plataformes amb una estratègia conjunta.



Xavi Gonzàlez, director d'Escenapart Foto: Juan Miguel Morales